

پیام چهار

ماندن در مسیح به عنوان تاک حقیقی

خواندن متون مقدس: یوحنا ۱۵: ۱، ۴-۵، ۷؛

۱ یوحنا ۲: ۶، ۲۷-۲۸؛ ۳: ۲۴؛ ۴: ۱۳، ۱۵؛ رومیان ۸: ۴

۱. خداوند عیسی گفت: «من تاک حقیقی هستم» - یوحنا ۱۵: ۱؛ ر.ک. مکاشفه ۱۴: ۱۸:

آ. این تاک حقیقی (پسر) با شاخه هایش (ایمانداران به پسر)، ارگانیسم خدای سه یکتا در اقتصاد خداست.

ب. این ارگانیسم با غنای او رشد می کند و حیات الهی او را ابراز می نماید.

۲. به عنوان شاخه های تاک، ما باید در تاک بمانیم - یوحنا ۱۵: ۴-۵:

آ. بودن در خداوند، موضوع اتحاد است؛ ماندن در خداوند، موضوع مشارکت است - ۱ قرنیتیان ۳۰، ۹: ۱

ب. ماندن ما در مسیح به عنوان تاک بستگی دارد به دیدن بینشی روشن توسط ما در این مورد که ما شاخه هایی در تاک هستیم: زمانی که ببینیم که ما شاخه هایی در تاک هستیم، باید مشارکت بین ما و خداوند را حفظ کنیم - یوحنا ۱۵: ۲.

پ. زندگی مسیحی، زندگی ماندن در خداوند است - ۱ یوحنا ۲: ۶، ۲۷-۲۸؛ ۳: ۲۴؛ ۴: ۱۳، ۱۵.

ت. ماندن ما در مسیح، شرط ماندن او در ما است - یوحنا ۱۵: ۵.آ.

ث. جدا از تاک، ما هیچ هستیم، هیچ چیز نداریم، و هیچ کاری نمی توانیم انجام دهیم - آ. ب.

ج. فقط وقتی که شاخه ها در تاک بمانند تاک می تواند همه چیز آنها باشد.

۳. ما در مسیح می مانیم تا او با مراقبت از تعلیم درونی مسح شامل تمام، در ما بماند - ۱ یوحنا ۲: ۲۷:

آ. ما با تجربه کردن پاکسازی خون خداوند و اعمال روح مسح بر وجود درونی ما، در مشارکت الهی با مسیح می مانیم - یوحنا ۱۵: ۴-۵؛ ۱ یوحنا ۱: ۵، ۷؛ ۲: ۲۰، ۲۷.

ب. مسیح به عنوان سر، آن مسح شده و آن مسح کننده است، و ما اعضای او هستیم که از او به عنوان مسح درونی برای برآورده شدن مقصودش مسرت می بریم - عبرانیان ۱: ۹؛ ۳: ۱۴؛ ۲ قرنیتیان ۱: ۲۱-۲۲.

پ. آن مسح، به عنوان حرکت کردن و کار کردن روح مرکب در درون ما، خدا را در ما مسح می کند تا بتوانیم از خدا اشباع شده، خدا را تصرف کنیم، و ذهن خدا را بفهمیم. آن مسح ذهن مسیح را به عنوان سر بدن، توسط حس درونی، آگاهی درونی از حیات، به اعضای او منتقل می کند - مزمو ۱۳۳؛ ۱ قرنیتیان ۲: ۱۶؛ رومیان ۸: ۶، ۲۷.

۴. ماندن در خداوند به معنای یک روح بودن با اوست، یعنی زیستن در روح آمیخته - ۱ قرنیتیان ۶: ۱۷:

آ. جوهر عهد جدید، آن دو روح است - روح الهی و روح انسانی - که به عنوان یک با هم آمیخته اند - آ. ۱۷؛ رومیان ۸: ۴.

ب. اتحاد این دو روح، عمیق ترین راز در کتاب مقدس است.

پ. اصطلاح «یک روح» نشانگر آمیختن خداوند به عنوان روح با روح ما است - ۱ قرنیتیان ۶: ۱۷.

۱. آن روح، که آمیختن روح ما و روح خداوند در یک روح است، هم روح خداوند و هم روح ما است - رومیان ۸: ۴؛ ۲ قرنیتیان ۳: ۱۷؛ ۱ قرنیتیان ۱۵: ۴۵.

۲. تمام تجارب روحانی ما، مثل مشارکت با خداوند، دعای ما با او، و زیستن ما با او، در این روح آمیخته است.

ت. تمرکز اقتصاد خدا، آن روح آمیخته است، روح الهی آمیخته با روح انسانی؛ هرآنچه خدا قصد

انجام یا به انجام رساندن آن را دارد، به این تمرکز مربوط می شود - افسسیان ۳: ۵، ۹؛ ۱: ۱۷؛ ۲: ۲۲؛ ۵: ۱۸؛ ۶: ۱۸:

۱. با یک روح بودن با خداوند، ما می توانیم او را به عنوان آن شامل تمام تجربه کنیم - ۱: ۲، ۲۴؛ ۳: ۲؛ ۷-۸، ۱۰؛ ۳: ۱۱؛ ۵: ۷-۸؛ ۱۰؛ ۳-۴؛ ۱۱؛ ۱۲؛ ۱۲؛ ۱۵؛ ۲۰، ۲۳، ۴۵، ۴۷.

۲. ما می توانیم مسیح را تجربه کنیم و مسیح را به عنوان همه چیز بگیریم زیرا با او یک روح شده ایم.

۳. برای هر کسی که با خداوند یک روح است، تأمین، تمام نشدنی است.

ث. روح آمیخته، روحی است که با خدا یک روح می باشد و در حیات و طبیعت، اما نه در خدایی او، مثل خدا است - ۱ یوحنا ۵: ۱۱؛ ۲ پطرس ۱: ۴:

۱. روح الهی و روح انسانی، در درون ما به عنوان یک آمیخته شده اند تا بتوانیم حیات یک خدا-انسان را زیست کنیم، حیاتی که خدا و در عین حال انسان است، انسان و در عین حال خداست - غلاطیان ۲: ۲۰؛ فیلیپیان ۱: ۱۹-۲۱.

۲. حیات خدا-انسان، زیستن دو روح است که به عنوان یک، به هم پیوسته و در هم آمیخته شده اند.

ج. یک روح بودن با خداوند بدین معناست که ما در او هستیم و او در ماست و ما و او در حیات یک هستیم - یوحنا ۳: ۱۶؛ ۱ یوحنا ۵: ۱۲.

چ. برای اینکه مسیحیان مناسبی باشیم، ما باید بدانیم که خداوند عیسی امروز به عنوان تجسم خدای سه یکتا، آن روح است که در درون روح ما ساکن و با روح ما آمیخته است - ۲ قرنتیان ۳: ۱۷؛ ۱ قرنتیان ۱۵: ۴۵؛ ۶: ۱۷.

ح. کتاب مقدس مستلزم می کند که ما بر طبق روح آمیخته گام برداریم - رومیان ۸: ۴:

۱. کلید همه چیز در روح شگفت انگیزی است که در روح تولد تازه یافته ما بوده و با روح ما یک روح شده است.

۲. زیستن در روح، اجازه دادن به مسیح است که ما را پر و اشباع کند تا وقتی که در کل وجودمان نفوذ کند و بدین وسیله از طریق ما ابراز شود - افسسیان ۳: ۱۷.

۳. ماندن متقابل در یوحنا ۱۵: ۴-۵، به عمل گذاری یک روح بودن با خداوند است.

۵. دعاهای مؤثر، حاصل ماندن ما در خداوند و ماندن کلام او در ما است - آ. ۷:

آ. دعا، همکاری و با هم کار کردن انسان با خداست، [یعنی] اجازه دادن به خدا که خود را از طریق انسان ابراز کند و از این رو مقصودش به انجام برساند. دعا کننده با خدا همکاری می کند، همراه خدا کار می کند، و به خدا اجازه می دهد که خود و خواسته خود را از درون او و از طریق او ابراز کند - رومیان ۸: ۲۷-۲۶؛ یعقوب ۵: ۱۷:

۱. دعا، جریان یافتن بین انسان و خدا و تماس متقابل بین انسان و خداست.

۲. اهمیت واقعی دعا، تماس با خدا در روحمان و جذب خود خداست - افسسیان ۶: ۱۸.

۳. راه برای تجربه مسیح ساکن در درون و زیستن مسیح، دعا کردن به طور اصیل است - کولسیان ۱: ۲۷؛ ۳: ۴؛ فیلیپیان ۱: ۲۰-۲۱.

۴. ما به آن نوع دعا نیاز داریم که ما را به تماس با خداوند می آورد، دعایی که باعث می شود تا در روح خود با او یک باشیم - ۲ تیموتائوس ۴: ۲۲؛ ۱ قرنتیان ۶: ۱۷.

ب. وقتی در خداوند بمانیم و کلام او در ما بماند، خواسته ای در ما خواهد بود که از کلام او صادر می شود - یوحنا ۱۵: ۷؛ ۱ یوحنا ۵: ۱۴-۱۵:

۱. ما حس خداوند را لمس کرده و قصد او را درک خواهیم کرد. سپس خود به خود، ما خواسته او را در خود خواهیم داشت.

۲. خواسته او خواسته ما می شود، آنچه او می خواهد همان می شود که ما می خواهیم، و ما بر طبق این خواسته دعا می کنیم.

۳. خداوند این نوع دعا را اجابت خواهد کرد زیرا از ماندن ما در خداوند و از ماندن کلام او در ما حاصل می شود.

۶. وقتی که ما در مسیح می مانیم و مسیح در ما می ماند، می توانیم دارای زندگی کلیسای باشیم - یوحنا ۱۵: ۴-۵؛ ۱ قرنتیان ۱: ۲، ۹، ۳۰؛ ۱۲: ۲۷:

آ. ما می توانیم زندگی کلیسای اصیل را فقط با زیستن در روح آمیخته داشته باشیم. ما باید برای زندگی کلیسای، در این روح آمیخته باقی بمانیم - ۱: ۲؛ ۱۲: ۲۷.

ب. زندگی کلیسای، زندگی محبت به یکدیگر است - یوحنا ۱۵: ۱۲، ۱۷.

پ. وقتی که ما در مسیح به عنوان تاک می مانیم، در مشارکت شگفت انگیز در بین هم-شاخه ها شرکت می کنیم - آ. ۴-۵؛ ۱ یوحنا ۱: ۳-۷.